

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 117/2024
28.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА ПР, судског вештака за економско-финансијску струку „ББ“ из ..., кога заступа Александар Раичевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Првог основног суда у Београду, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради дуга, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 28.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 3844/24.

Образложење

Врховном суду достављен је предмет П 3844/24 Првог основног суда у Београду, уз допис тог суда од 08.05.2024. године са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер тужилац поднетом тужбом захтева од тужене Републике Србије, односно Првог основног суда у Београду, као њеног органа, исплату износа од 33.512,00 динара са законском затезном каматом, а на име дуга по основу неисплаћене накнаде за вештачење.

Чланом 62. Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20) прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1) и да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

Дана 26.04.2024. године тужилац је тужбом поднетом Првом основном суду у Београду тражио обавезивање тужене на исплату дугованог износа по рачуну испостављеном дана 28.12.2023. године.

Околност да је Први основни суд у Београду поднетом тужбом означен као орган тужене чијим је поступањем тужиоцу проузрокована штета, може да изазове код просечне особе легитимну сумњу у непристрасност означеног суда, чак и кад је суд објективно независан и непристрасан. Таква околност представља оправдан разлог за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, које је неодвојив део права на правично суђење, гарантованог чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03, 5/05, 7/05-исправка, „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 12/10, 10/15).

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић